

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XLIX. Revocatio peculiaris Statuti Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci
Capuccinorum nuncupatorum, quo ipsis vetitum erat, ne Consessariis
extra proprium Ordinem unquam consiteri possent. 30. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Sanctio Constitutionis.

haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitæ, vel offensa.

§. 53. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostri decreti, constitutionis, declarationis, annullationis, admonitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 30. Mart. 1742.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo secundo, tertio Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno II.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellis.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 18. Aprilis ejusdem Anni.

XLIX.

Revocatio Peculiaris Statuti Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quo ipsis vetitum erat, ne Confessariis extra proprium Ordinem unquam confiteri possent.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dispensationes ab hujusmodi statutis aliis petita, & concessa fuerunt.

QUOD communi auctoritatis juri innixum in Religiosis Familiis, etiam per peculiare Generalium Comitiorum sanctiones in aliquibus Ordinibus præceptum statutumque est, ut nimirum Alumni cujuslibet Institutii peccata sua non nisi ejusdem dumtaxat Religionis Confessariis, quibus, utpotè omnium rerum in ipsa Religione servandarum cavendarumve notitia instructis, facilius est pro culpis salutare adhibere remedium, confiteri teneantur: illud, etsi aliquo pacto tanquam necessarium, & laudabile, ac propterea ab Apostolica hac Sancta Sede fortasse alias confirmatum, etiamnum servatur; ea tamen secum asserre incommoda, propter quæ non sine aut conscientie angore, aut populorum offensione, adimpleri posse, alias nonnulli Fratrum præsertim Ordinum Prædicatorum, Minorum Sancti Francisci, aliorumque Superiores serio cogitantes, super hujusmodi Statutis Ordinum suorum dispensationem ab eadem Apostolica Sede, sibi impertendam curarunt.

Tenor Statuti.

§. 1. Quoniam autem, sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, idem quoque Statutum à Diffinitorio generali jamdudum editum, & in pluribus Capitulis generalibus dicti Ordinis comprobatur ea, quæ necesse est, observantia viget, atque exigitur; ut nemo Frater expresse profusus Ordinis præfati, sive Presbyter, sive Laicus fuerit, sive iter agens, sive alicubi quocumque pacto de suorum Superiorum tamen licentia commorans, etiam si ad prædicandum Verbum Dei, tam Adventus, quam Quadragesimæ temporibus, & ad Sacras Missiones quoque perrexerit, nemini, nisi sui Ordinis Fratris Confessario, per suum Superiorem ad Confessiones audiendas approbato, peccata sua confiteri, ab eoque Sacramentalem Absolutionem obtinere licite, & valide possit.

Rationes dispensandi.

§. 2. Hinc est, quod Nos, qui licet ejusdem Ordinis Alumnos, propter severioris disciplinæ cultum, summam animi demissionem, arctissimam paupertatem, & insignem in pietate, doctrinis, disciplinisque laudem, plurimi facere pergimus, & paternæ benignitatis testimoniis

complectimur; tamen scientes, de mundano pluvare religiosa etiam corda fordescere, nec ad susceptum religiosæ vitæ institutum proficere, quin imò plurimum obesse, ut iidem Alumni, ac præcipue prædicationi Verbi Dei sacrisque Missionibus additi, a suis Conventibus, quacumque de legitima causa, & longè, & diu absentes, ob Confessarii defectum, vel a faciendo Sacramento, aut Sanctissimo Eucharistia Sacramento percipiendo, non sine populorum, quibuscumque interea temporis conversantur, scandalo abstinere, vel ad Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrandum, aut Angelorum panem fumentum, ne scandalum oboriatur, cum conscientie angore accedant; hisce malis opportunum Apostolicæ providentiæ nostræ remedium asserre cupientes; motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; ac prævia cujuscumque Statuti, seu Decreti, ut præmittitur, a generali Diffinitorio editi, & per generalia dicti Ordinis Capitula approbati, etiam ab Apostolica Sede præfata confirmati, revocatione; tenore præsentium statuimus, decernimus, & mandamus; ut quilibet ex Fratribus dicti Ordinis, sive in Sacro Presbyteratus Ordine constitutus, cujuscumque status, gradus, dignitatis, & conditionis, sive Laicus, seu Conversus fuerit, qui de Superiorum suorum licentia, quacumque de legitima causa, titulo, & occasione, sive prædicandi Verbum Dei quocumque tempore, sive sacras Missiones peragendi, sive iter agendi, & alicubi commorandi, ubi nullus Conventus, seu Hospitium, nullusque Frater dicti Ordinis Confessarius reperitur, liberè, & licite possit, ac valeat quemlibet Presbyterum Seculare ab Ordinario Loci, vel Regularem à suo Superiore Regulari ad Sacramentales Confessiones excipiendas approbatum adire, eique peccata sua confiteri, atque ab ipso obtinere sacramentalem absolutionem, etiam quoad casus, per Constitutiones, & Statuta Regularia dicti Ordinis reservatos, incursumque proinde censuras, recepta salutari poenitentia, præstitaque obligatione se statim, quoad ipsi permissum fuerit, coram suo Regulari Superiore præsentandi, ac de novo super casibus, & censuris hujusmodi absolutionem impetrandi.

Conceditur Indultum cōficiendi extraneis Confessariis deficienti Confessario approbato iuræ Ordinis.

Etiam quoad absolutionem a casibus reservatis, sub conditione &c.

Clausula, & derogationes.

§. 3. Decernentes eadem præsentem Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, ac quosvis alios quocumque præminentia, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

1742.
Exemplorum
fides.Dat. die 30.
Martii 1742.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xxx. mensis Martii MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Cardinalis Passioneus.

L.

Beatificatio Beati Camilli de Lellis Fundatoris Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Progrium.

IN virtutibus, rebusque à Servo Dei Camillo de Lellis Congregat. Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Fundatore ad Divini honoris Cultum promovendum, augendumque, & ad opportuna procurandæ animarum Christianidelium salutari commoda, ac remedia comparanda præclare gestis, in quibus magnificata est dextra Excellsi, & amplissimè triumphavit virtus Spiritus Sancti, divina ipsius misericordiarum Patris, qui mirabilis est in Servis suis, opera revelare, & confiteri, non solum honorificum, sed in hac potissimum asperâ temporum conditione salutare etiam, ac necessarium esse ducimus, ut & universi Christiani benignantem Dei nostri, & divitias bonitatis ejus prædicantes, nova atque uberrima habeant ad imitationem exempla, & ipse Servus Dei meritis honoribus mactatus in terris, certa è Cælis patrocinio suo in diebus nostris impetret perpetuæ rei Christianos Principes pacis, communis Populorum tranquillitatis, & æternæ salutis auspicia, atque præsidia.

Summarium
virtutum, &
meritorum
Beati Viri.

§. 1. Erraverat ille quidem à semita, quam tenuerant Servi Dei, quâ iter ad Cœlestem Patriam intenditur, & ipsum fore persecutum capta quædam in natiuitate auguria addecabant; sed peculiari miserentis Dei providentia in viam rectam, in solemnî die Purificationi Beatæ Virginis Mariæ Immaculatæ sacrâ, revocatum, adeo replevit spiritus timoris Domini, spiritus consilii, & fortitudinis, ut ejusdem amoris igne accensus, amare sleverit; atque arduum Christianæ poenitentia, & perfectionis stadium ingressus, curriculum omnium virtutum, relicto aliis, atque sui præsertim Institutî Alumnis ad præstantem impigrè sectandum incitamento, confecerit; Unde à bonorum omnium largitore Deo immortalis beatitudinis brævium accepisse, nullus ambigendi sit locus. Quamobrem nihil ad supremum, gravissimumque Apostolicæ servitutis, in Catholica Ecclesiæ procuracione, imbecillitati nostræ per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam demandatum ministerium ritè sanctæque obeundum intelligimus esse aptius, aut magis idoneum, quam ut, quantum Nobis ex Alto conceditur, ejusdem Servi Dei Camilli de Republica Christiana, atque hac Alma Urbe nostra, in qua maxime luculentissima suarum virtutum præfuit specimina, & mortali vitæ finem imposuit, benemerentissimi, cultum, & venerationem, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, & Christiani populi utilitatem, promoveamus.

Ordo in ejus
causa serva-
tus.

§. 2. Cum itaque, maturè, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium

Sacris Ritibus præpositorum, Processibus de Apostolica Sedis licentia confectis, super vitæ sanctitate, & virtutibus, tam Theologicis, quam Moralibus in gradu heroico, quibus eundem Servum Dei Camillum de Lellis multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem, à Deo patrata fuisse asserbatur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse; quodcumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari, cum consuetis indultis:

Hinc est, quod Nos piis, atque enixis antedictæ Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, jamdudum sæpius porrectis supplicationibus, quibus olim suas, & cl. mem. Hispaniarum Reges Catholici, tum Philippus III., tum Philippus IV. ad fel. rec. Paulum Papam V., Gregorium PP. XV., & Alexandrum PP. VII. Prædecessores nostros, & utriusque sexus Principes, ac Duces, necnon Nobiles Viri Electi Civitatis Neapolitanæ, aliique ex Ordine Ecclesiastico preces, & vota conjunxerant, Nobis nuper iterum porrectis, benigne inclinati, de supradictæ Congregationis consilio, & assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei Camillus de Lellis, in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur; ac de eo quotannis die xv. mensis Julii recitetur Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis, cum Oratione à Nobis approbata juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi, fieri concedimus dumtaxat in universa Congregatione eorumdem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, & in Civitate, ac Diocesi Theatina, ubi natus, ab omnibus utriusque sexus Christianidelibus, tam Secularibus, quam Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus Festum perageretur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno, à datis hæc literis, & quoad Indias, à die, quo eadem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Congregationis, Civitatis, & Diocesis antedictæ, solemnîa Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa, sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respectivè constitutâ, postquam in Basilica nostra Sancti Petri in Vaticano celebrata fuerint eadem solemnîa Dominicâ Secundâ post Pascha Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi currentis anni MDCCXLII. pariter celebrandi facimus potestatem.

Preces Sanctæ
Sedi prop-
riæ Beatifi-
catione.Eidem Beati
nomen, &
honores de-
cernuntur.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, caterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vii. Aprilis MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Cardinalis Passioneus.

Dat. die 7.
Apr. 1742.

Literæ